Tortura necontenită a necunoscutului

On Iunie 30, 2010

Ascunde-ți bine neliniștile și frustrările, pentru a nu induce echipei aceleași stări.

La 20 septembrie 1519, flota lui Fernando Magellan s-a despărțit de țărm. Numai Dumnezeu știe prin câte a trecut acest *sobresaliente* , soldatul anonim, ca să facă rost de toate cele necesare pentru a putea iniția această grea misiune, a cărei durată nu a fost determinată.

Mai bine tristul adevăr, decât veșnica îndoială. Luni de zile flota lui Magellan s-a îndreptat spre un punct necunoscut pe hartă. Deseori s-a abătut de la cursul stabilit. Uneori s-a învârtit în cerc. Şi, cu toate acestea, nici urmă de vreo strâmtoare. Membrii celor cinci corăbii au devenit tot mai îngrijorați, mai ales că Magellan era tot mai tăcut, mai rece, mai distant.

Înainte de a iniția această călătorie, Magellan intrase în posesia unei hărți inexacte a celebrului cosmograf Martin Behaim, care indica locul unde s-ar fi aflat strâmtoarea. Dar abia atunci, după aproape un an de navigare în derivă, în voia valurilor, el și-a dat seama că a căzut victima unei confuzii crunte. Clipa aceasta, a adevărului, fu cea mai cumplită pentru inima lui Magellan. Cât de falsă s-a dovedit a fi ruta lui. Datele furnizate de acea hartă și de raportul respectiv erau cu totul greșite, fanteziste. A pornit în căutarea unei himere. Strâmtoarea nu se afla nicidecum acolo unde era indicată pe hartă.

Tu navighezi în derivă? Avântul tău spre reușită este o pierdere de timp? Îți permiți să treci cu vederea realitatea?

Leadership: Tu ești sclavul cuvântului tău?

Şi-a dat cuvântul, a jurat că va găsi strâmtoarea, dar acum se îndoia de el însuși. Mintea tulburată i-o spunea, iar inima înflăcărată i-o repeta, că nu-și va putea îndeplini misiunea. Zi și noapte Magellan era torturat de gândul vinovăției, și totodată de gândul că va izbucni o răzmeriță a echipajului său care pătimea de frig, de foame, de oboseală și lipsuri. Ce-o să le spună oamenilor, ce scuză să inventeze pentru a-și susține nevinovăția? Să-și continue călătoria susținând în continuare că-și va atinge scopul, după atâta timp în care n-au descoperit nimic, ar fi o nesăbuință. Căci numai un om care nu-și dă seama de nebunia lui, poate să susțină că poate îndeplini lucruri ce-i depășesc puterile.

Oamenilor nu le-a fost greu să citească pe fața lui Magellan ce i se petrecea în inimă. Căci omul acesta, atât de înflăcărat la început, atât de încrezător în reușita misiunii pe care singur și-a ales-o și pe care și-a asumat-o, era tot mai abătut. Îl încerca tot mai mult nevoia de a rămâne singur.

Atitudinea ta, cuplată cu atmosfera din cadrul echipei tale, poate îndemna oamenii la realizări mari? Performanțele tale generează avântul lor spre atingerea scopurilor urmărite? Trebuie să creezi avântul înainte de a le cere să se schimbe? Le pui mereu la dispoziție toate resursele necesare pentru mai buna lor funcționare?

Când necunoscutul își face dramatic apariția, neliniștea pune stăpânire pe sufletul omului

Să alergi ani de zile după ceva și să nu găsești, e o adevărată tortură, un adevărat iad. Magellan știa că flota lui plutea în derivă, că s-a rătăcit, că s-a pierdut în necunoscut.

Simțurile lui ascuțite și instinctul său presimțeau tot mai mult primejdia. Necunoscutul pe care s-a încăpățânat să-l exploreze nu-l mai atrăgea, nu-l mai încânta, ci începuse să-l sperie, să-l amenințe, să-l intimideze. Necunoscutul pusese stăpânire pe toată ființa lui și l-a forțat să se descurajeze, să se simtă neliniștit și neajutorat. Magellan era la un pas să cedeze presiunilor membrilor echipajului său.

Rezultatele pe care le obții îți stimulează încrederea? Stimulează ele colegialitatea între membrii echipei tale? Ce schimbare trebuie sa efectuezi pentru a crea un climat mai bun?

Numai primejdia scoate la iveală calitățile ascunse într-un om

Scriitorul austriac Stefan Zweig, autorul celebrei biografii a lui Magellan, a enunțat un mare adevăr: *„ Caracterul unui om nu se cunoaște niciodată mai bine decât după felul cum se poartă în momentele hotărâtoare. "*

Magellan nu a lăsat ceasornicul să-și urmeze liniștit drumul. Dumnezeu l-a ocrotit într-un fel dându-i puterea de a trece peste acel hop emoțional. Deși umbrit de o adâncă tristețe, el nu s-a lăsat doborât.

În fața unui om perseverent toată lumea se pleacă cu resemnare. Magellan a reușit să-și țină în frâu echipajul, a potolit o răscoală și, după ce a navigat în derivă vreme îndelungată, a reușit până la urmă să găsească strâmtoarea ce-i poartă și azi numele. El a dovedit cine este, din ce material e croit - dintr-un material dur, foarte rezistent. Siguranța și fermitatea sa lăuntrică nu l-au lăsat la greu, ci au izbucnit chiar atunci când a avut mai mare nevoie de ele.

Concluzie: Marele „necunoscut" care intervine intempestiv chiar și-n viața liderului, nu ar trebui să aibă efecte devastatoare asupra acestuia mai ales atunci când există o motivație puternică, mai ales atunci când munca cu oamenii devine dificilă. Un lider trebuie să-și ascundă bine neliniștile și frustrările pentru a nu induce echipei aceleași stări. Dimpotrivă, o atitudine „pro-activă" dar temperată este indicată, concomitent cu împărtășirea situației reale.

Source: https://neculaifantanaru.com/tortura-necontenita-a-necunoscutului.html